EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 19.6.2024
COM(2024) 620 final

Suositus

NEUVOSTON SUOSITUS

Itävallan talous-, sosiaali-, työllisyys-, rakenne- ja finanssipolitiikasta

{SWD(2024) 600 final} - {SWD(2024) 620 final}

Suositus

NEUVOSTON SUOSITUS

Itävallan talous-, sosiaali-, työllisyys-, rakenne- ja finanssipolitiikasta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon talouspolitiikan tuloksellisesta yhteensovittamisesta ja monenvälisestä julkisen talouden valvonnasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1263[1] ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/241 ([2]), jolla perustettiin elpymis- ja palautumistukiväline, tuli voimaan 19 päivänä helmikuuta 2021. Elpymis- ja palautumistukivälineestä tarjotaan jäsenvaltioille rahoitustukea uudistusten ja investointien toteuttamiseen, eli kyse on EU:n rahoittamasta finanssipoliittisesta elvytyksestä. Talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti tukivälineellä edistetään talouden ja yhteiskunnan elpymistä ja kestävien uudistusten ja investointien toteuttamista. Tarkoituksena on erityisesti vihreän ja digitaalisen siirtymän tukeminen sekä jäsenvaltioiden talouksien häiriönsietokyvyn vahvistaminen. Tukiväline auttaa myös vahvistamaan julkista taloutta ja vauhdittamaan kasvua ja työpaikkojen luomista keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, parantamaan EU:n alueellista yhteenkuuluvuutta ja tukemaan Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanon jatkamista.

(2) REPowerEU-asetuksella[3], joka annettiin 27 päivänä helmikuuta 2023, pyritään poistamaan asteittain Euroopan unionin riippuvuus Venäjältä tuotavista fossiilisista

[1] EUVL L 2024/1263, 30.4.2024 ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/241, annettu 12 päivänä helmikuuta 2021, elpymis- ja palautumistukivälineen perustamisesta (EUVL L 57, 18.2.2021, s. 17), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj.

[3] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/435, annettu 27 päivänä helmikuuta 2023, asetuksen (EU) 2021/241 muuttamisesta elpymis- ja palautumissuunnitelmien REPowerEU-lukujen

polttoaineista. Tällä tavoin edistetään energiaturvallisuutta ja monipuolistetaan EU:n energiahuoltoa sekä lisätään samalla uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa, energian varastointikapasiteettia ja energiatehokkuutta. Itävalta on lisännyt kansalliseen elpymis- ja palautumissuunnitelmaansa uuden REPowerEU-luvun voidakseen rahoittaa keskeisiä uudistuksia ja investointeja, jotka edistävät REPowerEU-tavoitteiden saavuttamista.

(3) Komissio antoi 16 päivänä maaliskuuta 2023 tiedonannon *EU:n pitkän aikavälin kilpailukyky vuoden 2030 jälkeen*[4] tarjotakseen tietoa poliittisten päätösten tueksi ja luodakseen perusedellytykset kasvun lisäämiselle. Tiedonannossa kilpailukyky määritellään yhdeksän toisiaan vahvistavan tekijän avulla. Näistä tekijöistä yksityisen pääoman saatavuus, tutkimus ja innovointi, koulutus ja osaaminen sekä sisämarkkinat nousevat esiin uudistusten ja investointien kannalta ensisijaisina politiikan painopisteinä, joiden avulla voidaan vastata olemassa oleviin tuottavuushaasteisiin ja parantaa EU:n ja sen jäsenvaltioiden pitkän aikavälin kilpailukykyä. Tiedonannon jatkoksi komissio antoi 14 päivänä helmikuuta 2024 *Sisämarkkinoita ja kilpailukykyä koskevan vuosikertomuksen*[5]. Kertomuksessa esitetään yksityiskohtaisesti Euroopan sisämarkkinoiden kilpailuvahvuudet ja haasteet ja seurataan vuotuista kehitystä yksilöityjen yhdeksän kilpailukykyä edistävän tekijän mukaisesti.

(4) Komissio hyväksyi 21 päivänä marraskuuta 2023 *Vuotuisen selvityksen kestävästä kasvusta 2024*[6]. Tämä käynnisti vuoden 2024 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson. Vuotuisessa selvityksessä kestävästä kasvusta 2024 määritetyt painopisteet, jotka Eurooppa-neuvosto hyväksyi 22 päivänä maaliskuuta 2024, rakentuvat kilpailukykyisen kestävyyden neljän ulottuvuuden ympärille. Komissio antoi 21 päivänä marraskuuta 2023 lisäksi asetuksen (EU) N:o 1176/2011 perusteella vuodeksi 2024 varoitusmekanismia koskevan kertomuksen 2024, jossa se katsoi, että Itävalta ei kuulu niihin jäsenvaltioihin, joissa saattaa olla epätasapainoja tai niiden uhka ja joista tarvitaan perusteellinen tarkastelu. Komissio antoi samana päivänä myös lausunnon Itävallan alustavasta talousarviosuunnitelmasta vuodeksi 2024. Niin ikään komissio antoi suosituksen euroalueen talouspolitiikkaa koskevaksi neuvoston suositukseksi sekä ehdotuksen vuoden 2024 yhteiseksi työllisyysraportiksi, jossa analysoidaan työllisyyspolitiikan suuntaviivojen ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteiden täytäntöönpanoa. Neuvosto hyväksyi suosituksen 12 päivänä huhtikuuta 2024 ja ehdotuksen 11 päivänä maaliskuuta 2024.

(5) EU:n uusi talouden ohjausjärjestelmä tuli voimaan 30 päivänä huhtikuuta 2024. Ohjausjärjestelmään sisältyy uusi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1263 talouspolitiikan tuloksellisesta yhteensovittamisesta ja monenvälisestä julkisen talouden valvonnasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 kumoamisesta. Lisäksi siihen sisältyy muutettu liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanosta annettu asetus (EY) N:o 1467/97 ja muutettu jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksistä annettu direktiivi 2011/85/EU[7]. Uuden

---

osalta sekä asetusten (EU) N:o 1303/2013, (EU) 2021/1060 ja (EU) 2021/1755 ja direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L 63, 28.2.2023, s. 1), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj.

4 COM(2023) 168 final.

5 COM(2024) 77 final.

6 COM(2023) 901 final.

7 Neuvoston asetus (EU) 2024/1264, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2024, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta (EUVL L, 2024/1264, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1264/oj) ja

ohjausjärjestelmän tavoitteet ovat julkisen velan kestävyys sekä kestävä ja osallistava kasvu, joihin pyritään julkisen talouden asteittaisen vakauttamisen sekä uudistusten ja investointien avulla. Sillä lisätään kansallista omistajuutta ja keskipitkän aikavälin painotusta sekä parannetaan noudattamisen valvonnan vaikuttavuutta ja johdonmukaisuutta. Kunkin jäsenvaltion olisi toimitettava neuvostolle ja komissiolle kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma. Kansalliset keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliset suunnitelmat sisältävät jäsenvaltion finanssipolitiikkaa, uudistuksia ja investointeja koskevat sitoumukset neljän tai viiden vuoden aikajänteellä jäsenvaltion vaalikauden säännönmukaisesta kestosta riippuen. Kansallisiin keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisiin suunnitelmiin sisältyvien nettomenopolkujen[8] olisi täytettävä asetuksen (EU) 2024/1263 vaatimukset, kuten vaatimus saada julkinen velka uskottavalle alaspäin suuntautuvalle polulle tai pitää se tällaisella polulla viimeistään sopeutuskauden päättyessä taikka saada se pysymään maltillisella tasolla alle 60 prosentissa suhteessa BKT:hen ja vaatimus saada julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen laskemaan alle 3 prosentin viitearvon ja/tai pysymään sen alapuolella keskipitkällä aikavälillä. Jos jäsenvaltio sitoutuu toteuttamaan asianmukaisen uudistusten ja investointien kokonaisuuden asetuksessa (EU) 2024/1263 säädettyjä kriteerejä noudattaen, sopeutuskautta voidaan pidentää enintään kolmella vuodella. Tukeakseen näiden suunnitelmien laatimista komission on määrä lähettää [21 päivänä kesäkuuta] 2024 jäsenvaltioille ohjausta suunnitelmien ja myöhemmin toimitettavien vuotuisten edistymisraporttien sisällöstä ja toimittaa niille asetuksen (EU) 2024/1263 5 artiklan nojalla julkisen talouden sopeutusta koskevaa teknistä ohjausta (tarvittaessa viiteurat ja tekniset tiedot). Jäsenvaltioiden olisi toimitettava keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliset suunnitelmansa 20 päivään syyskuuta 2024 mennessä, paitsi jos jäsenvaltio ja komissio sopivat määräajan pidentämisestä kohtuullisella ajanjaksolla. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava kansallisten parlamenttiensa osallistuminen sekä itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden, työmarkkinaosapuolten ja tilanteen mukaan muiden kansallisten sidosryhmien kuuleminen. Vuonna 2024 talouspolitiikan koordinoinnin eurooppalainen ohjausjakso kehittyy edelleen rinnan elpymis- ja palautumistukivälineen täytäntöönpanon kanssa. Se, että elpymis- ja palautumissuunnitelmat pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön, on edelleen olennaisen tärkeää eurooppalaisen ohjausjakson ensisijaisten politiikkatavoitteiden saavuttamisen kannalta, koska suunnitelmat auttavat vastaamaan tuloksellisesti kaikkiin viime vuosina annetuissa asiaankuuluvissa maakohtaisissa suosituksissa määritettyihin haasteisiin tai merkittävään osaan niistä. Vuosien 2019, 2020, 2022 ja 2023 maakohtaiset suositukset ovat yhtä lailla tärkeitä tarkistettaessa, päivitettäessä tai muutettaessa elpymis- ja palautumissuunnitelmia asetuksen (EU) 2021/241 14, 18 ja 21 artiklan mukaisesti.

---

neuvoston direktiivi (EU) 2024/1265, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2024, jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista annetun direktiivin 2011/85/EU muuttamisesta (EUVL L, 2024/1265, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1265/oj).

[8] Nettomenot sellaisina kuin ne on määritelty 29 päivänä huhtikuuta 2024 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2024/1263 2 artiklassa (EUVL L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj). ’Nettomenoilla’ tarkoitetaan julkisia menoja ilman i) korkomenoja, ii) harkinnanvaraisia tulopuolen toimenpiteitä, iii) unionin ohjelmista aiheutuvia menoja, jotka katetaan täysin unionin rahastoista saatavilla tuloilla, iv) unionin rahoituksen piiriin kuuluvien ohjelmien yhteisrahoituksesta johtuvia kansallisia menoja, v) työttömyysetuusmenojen suhdanteesta johtuvia osatekijöitä sekä vi) kertaluontoisia ja muita väliaikaisia toimenpiteitä.

(6) Itävalta toimitti 30 päivänä huhtikuuta 2021 komissiolle asetuksen (EU) 2021/241 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti kansallisen elpymis- ja palautumissuunnitelmansa. Komissio arvioi asetuksen (EU) 2021/241 19 artiklan mukaisesti elpymis- ja palautumissuunnitelman merkityksellisyyttä, vaikuttavuutta, tehokkuutta ja johdonmukaisuutta asetuksen liitteessä V esitettyjä arviointia koskevia suuntaviivoja noudattaen. Neuvosto hyväksyi 13 päivänä heinäkuuta 2021 päätöksen Itävallan elpymis- ja palautumissuunnitelmasta tehdyn arvion hyväksymisestä[9]. Päätöstä muutettiin 9 päivänä marraskuuta 2023 asetuksen (EU) 2021/241 21 artiklan 1 kohdan nojalla siksi, että objektiivisten olosuhteiden vuoksi osaa elpymis- ja palautumissuunnitelmasta ei pystytä enää saavuttamaan, ja siksi, että siihen sisällytettiin REPowerEU-luku[10]. Rahoituserien maksamisen ehtona on asetuksen (EU) 2021/241 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehty komission päätös siitä, että Itävalta on tyydyttävästi saavuttanut neuvoston täytäntöönpanopäätöksessä asetetut asiaankuuluvat välitavoitteet ja tavoitteet. Tyydyttävä saavuttaminen edellyttää, että edeltävien välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttaminen ei ole peruuntunut.

(7) Komissio julkaisi 19 päivänä kesäkuuta 2024 Itävaltaa koskevan maaraportin vuodelta 2024[11]. Siinä arvioidaan Itävallan edistymistä neuvoston vuosina 2019–2023 hyväksymien asianomaisten maakohtaisten suositusten noudattamisessa ja selvitetään, miten Itävalta on pannut elpymis- ja palautumissuunnitelman täytäntöön. Tämän analyysin perusteella maaraportissa yksilöidään puutteita sellaisten haasteiden osalta, joihin elpymis- ja palautumissuunnitelma ei vastaa lainkaan tai joihin se vastaa vain osittain, sekä tuodaan esiin uusia ja kehittymässä olevia haasteita. Maaraportissa arvioidaan myös Itävallan edistymistä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanossa, työllisyyttä, osaamista ja köyhyyden vähentämistä koskevien EU:n yleistavoitteiden saavuttamisessa sekä YK:n kestävän kehityksen tavoitteisiin pääsemisessä.

(8) Eurostatin vahvistamien tietojen[12] perusteella Itävallan julkisen talouden alijäämä, joka vuonna 2022 oli 3,3 prosenttia suhteessa BKT:hen, supistui 2,7 prosenttiin vuonna 2023 ja julkinen velka, joka vuoden 2022 lopussa oli 78,4 prosenttia suhteessa BKT:hen, supistui vuoden 2023 loppuun mennessä 77,8 prosenttiin.

(9) Neuvosto suositti 12 päivänä heinäkuuta 2022[13] Itävallalle, että se toteuttaisi toimia, joilla varmistetaan vuonna 2023, että kansallisesti rahoitettavien juoksevien perusmenojen kasvu on linjassa kaiken kaikkiaan neutraalin finanssipolitiikan virityksen kanssa[14], kun otetaan huomioon jatkuva väliaikainen ja kohdennettu tuki energian hintojen noususta eniten kärsiville kotitalouksille ja yrityksille sekä Ukrainasta pakeneville ihmisille. Itävallalle suositettiin, että se olisi valmiina

9 Neuvoston täytäntöönpanopäätös, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2021, Itävallan elpymis- ja palautumissuunnitelmasta tehdyn arvion hyväksymisestä (10159/2021).

10 Neuvoston täytäntöönpanopäätös, annettu 7 päivänä marraskuuta 2023, Itävallan elpymis- ja palautumissuunnitelmasta tehdyn arvion hyväksymisestä 13 päivänä heinäkuuta 2021 annetun täytäntöönpanopäätöksen muuttamisesta (14472/2023).

11 SWD(2024) 620 final.

12 Eurostat – Euro Indicators, 22.4.2024.

13 Neuvoston suositus, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2022, Itävallan vuoden 2022 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Itävallan vuoden 2022 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto, EUVL C 334, 1.9.2022, s. 162.

14 Komission kevään 2024 talousennusteen perusteella Itävallan keskipitkän aikavälin potentiaalisen tuotannon kasvu vuonna 2023 on nimellisin luvuin arviolta 8,7 prosenttia kymmenen vuoden keskimääräisen reaalisen potentiaalisen kasvun ja vuoden 2023 BKT-deflaattorin perusteella.

mukauttamaan juoksevia menoja tilanteen muuttuessa. Itävallalle suositettiin myös, että se lisäisi julkisia investointeja vihreään ja digitaaliseen siirtymään sekä energiaturvallisuuteen, ottaen huomioon REPowerEU-aloite, muun muassa elpymis- ja palautumistukivälineen ja muiden unionin varojen avulla. Komission arvioiden mukaan finanssipolitiikan viritys[15] oli vuonna 2023 kiristävä (0,9 % suhteessa BKT:hen) tilanteessa, jossa inflaatio oli korkea. Kansallisesti rahoitettujen juoksevien perusmenojen kasvulla (ilman päätösperäisiä tulopuolen toimenpiteitä) oli finanssipolitiikan viritykseen vuonna 2023 kiristävä vaikutus, joka oli 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen. Perusmenojen kasvuun sisältyvät energian hintojen noususta eniten kärsiville kotitalouksille ja yrityksille suunnattujen kohdennettujen hätätilanteen tukitoimenpiteiden kustannukset, jotka kasvoivat 0,2 prosenttia suhteessa BKT:hen. Kansallisesti rahoitettujen juoksevien perusmenojen kasvu oli vuonna 2023 neuvoston suosituksen mukainen. Vuonna 2023 elpymis- ja palautumistukivälineen avustuksilla ja muilla EU:n varoilla rahoitettavat menot olivat 0,2 prosenttia suhteessa BKT:hen. Kansallisesti rahoitetut investoinnit olivat 3,5 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2023 eli ne supistuivat 0,1 prosenttiyksikköä vuoteen 2022 verrattuna. Itävalta rahoitti lisäinvestointeja elpymis- ja palautumistukivälineestä ja muilla EU:n varoilla. Se rahoitti julkisia investointeja vihreään ja digitaaliseen siirtymään sekä energiaturvallisuuteen, kuten laajakaistayhteyksien parantamiseen maaseutualueilla ja syrjäisillä alueilla sekä kotitalouksien tukemiseen fossiilisia polttoaineita käyttävien lämmitysjärjestelmien korvaamiseksi uusiutuviin energialähteisiin perustuvilla lämmitysteknologioilla. Osa näiden investointien rahoituksesta tulee elpymis- ja palautumistukivälineestä ja muista EU:n varoista.

(10) Itävallan talouden ja julkisen talouden kehitysarvioiden perustana olevan makrotalouden skenaarion mukaan reaalisen BKT:n kasvu on 0,2 prosenttia vuonna 2024 ja 1,8 prosenttia vuonna 2025 ja KHI-inflaatio 3,8 prosenttia vuonna 2024 ja 2,7 prosenttia vuonna 2025. Julkisen talouden alijäämän suhteessa BKT:hen odotetaan vuonna 2024 kasvavan 2,9 prosenttiin ja olevan 2,8 prosenttia vuonna 2025. Julkisen talouden velan on määrä vähentyä suhteessa BKT:hen vuoden 2024 loppuun mennessä 77,5 prosenttiin ja vuoden 2025 loppuun mennessä 77,4 prosenttiin. Vuoden 2025 jälkeen julkisen talouden alijäämän ennakoidaan supistuvan vähitellen niin, että se on 2,8 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2026 ja 2,7 prosenttia vuonna 2027. Julkisen talouden rahoitusaseman ennakoidaan sen vuoksi pysyvän alijäämän 3 prosentin viitearvon alapuolella ohjelmakauden aikana. Julkisen talouden velan suhteessa BKT:hen puolestaan arvioidaan pysyvän vuoden 2025 jälkeen vakaana 77,4 prosentissa vuosina 2026 ja 2027. Komission kevään 2024 talousennusteen mukaan reaalinen BKT kasvaa 0,3 prosenttia vuonna 2024 ja 1,6 prosenttia vuonna 2025 ja YKHI-inflaatio on 3,6 prosenttia vuonna 2024 ja 2,8 prosenttia vuonna 2025.

(11) Komission kevään 2024 talousennusteen mukaan vuonna 2024 julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen on 3,1 prosenttia ja julkisen talouden velan on määrä

[15] Finanssipolitiikan viritykseellä tarkoitetaan julkisen talouden perusrahoitusaseman vuotuista muutosta. Sillä pyritään arvioimaan sekä kansallisesti rahoitetuista että EU:n talousarviosta rahoitetuista finanssipoliittisista toimenpiteistä aiheutuvaa sysäystä talouteen. Finanssipolitiikan viritystä mitataan erona, joka muodostuu seuraavien välille: i) keskipitkän aikavälin potentiaalinen kasvu ja ii) perusmenojen (ilman harkinnanvaraisia tulopuolen toimenpiteitä) muutos. Perusmenoista on jätetty pois covid-19-kriisiin liittyvät väliaikaiset hätätoimenpiteet, mutta niihin on sisällytetty elpymis- ja palautumistukivälineen tuella, jota ei makseta takaisin (avustukset), ja muilla EU:n varoilla rahoitettavat menot.

vuoden 2024 loppuun mennessä supistua suhteessa BKT:hen 77,7 prosenttiin. Alijäämän kasvu vuonna 2024 johtuu pääasiassa inflaation viivästyneistä vaikutuksista menopuoleen (palkat, eläkkeet, indeksiin sidotut sosiaalietuudet) ja kansallisen julkisen talouden kehyksen mukaisista lastenhoitoon, asumiseen ja ilmastoon liittyvistä lisämenoista sekä hiljattain hyväksytystä asunto- ja rakennuspaketista. Tämän lisäksi useita energiaan liittyviä hätätilanteen tukitoimia, kuten sähkön ”hintajarrua”, on jatkettu vuoden 2024 loppuun asti. Komission estimaattien perusteella finanssipolitiikan virityksen ennakoidaan vuonna 2024 olevan elvyttävä, 0,4 prosenttia suhteessa BKT:hen.

(12) Komission kevään 2024 talousennusteen mukaan on odotettavissa, että elpymis- ja palautumistukivälineen tuella, jota ei makseta takaisin, jäljempänä ’avustukset’, rahoitetaan vuonna 2024 menoja määrä, joka on 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen, kun vuonna 2023 avustuksilla rahoitettujen menojen määrä oli 0,2 prosenttia suhteessa BKT:hen. Elpymis- ja palautumistukivälineen avustuksilla rahoitettavat menot mahdollistavat laadukkaiden investointien ja tuottavuutta lisäävien uudistusten tekemisen ilman suoraa vaikutusta Itävallan julkisen talouden rahoitusasemaan ja julkiseen velkaan.

(13) Neuvosto suositti[16] 14 päivänä heinäkuuta 2023 Itävallalle, että se varmistaisi vuonna 2024 finanssipolitiikan maltillisuuden erityisesti rajoittamalla kansallisesti rahoitettujen nettomääräisten perusmenojen nimelliskasvun[17] enintään 4,6 prosenttiin. Jäsenvaltioita kehotettiin vuoden 2023 talousarvioita toteuttaessaan ja vuoden 2024 alustavia talousarviosuunnitelmia laatiessaan ottamaan huomioon, että komissio ehdottaisi neuvostolle alijäämäperusteisten liiallisia alijäämiä koskevien menettelyjen käynnistämistä vuoden 2023 toteutumatietojen perusteella. Komission kevään 2024 talousennusteessa Itävallan kansallisesti rahoitettujen nettomääräisten perusmenojen ennakoidaan vuonna 2024 kasvavan 5,9 prosenttia eli suositeltua enimmäiskasvua enemmän. Kansallisesti rahoitettujen nettomääräisten perusmenojen suositellun enimmäiskasvun ylitys vuonna 2024 on 0,6 prosenttia suhteessa BKT:hen. Vaarana on, että tämä ei vastaa neuvoston suositusta.

(14) Lisäksi neuvosto suositti, että Itävalta purkaa voimassa olevat hätätilanteen energiatukitoimenpiteet ja käyttää saatavat säästöt julkisen talouden alijäämän supistamiseen mahdollisimman pian vuosina 2023 ja 2024. Neuvosto täsmensi vielä, että jos uusi energian hinnan nousu edellyttää uusia tai jatkettuja tukitoimenpiteitä, Itävallan olisi varmistettava, että ne kohdennetaan haavoittuvassa asemassa olevien kotitalouksien ja yritysten suojelemiseen, että julkisella taloudella on toimenpiteisiin varaa ja että kannustimet energiansäästöön säilyvät. Komission kevään 2024 talousennusteen mukaan hätätilanteen energiatukitoimenpiteiden nettomääräiset talousarviokustannukset[18]ovat suhteessa BKT:hen 1,4 prosenttia vuonna 2023, 0,4 prosenttia vuonna 2024 ja 0,1 prosenttia vuonna 2025. Erityisesti kotitalouksille suunnatun sähkön ”hintajarrun” ja energiaveron alentamisen oletetaan pysyvän

---

16 Neuvoston suositus, annettu 14 päivänä heinäkuuta 2023, Itävallan vuoden 2023 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Itävallan vuoden 2023 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto (EUVL C 312, 1.9.2023, s. 186).

17 Nettomääräisillä perusmenoilla tarkoitetaan kansallisesti rahoitettuja menoja ilman i) harkinnanvaraisia tulopuolen toimenpiteitä, ii) korkomenoja, iii) suhdanteesta johtuvia työttömyysmenoja sekä iv) kertaluontoisia ja muita väliaikaisia toimenpiteitä.

18 Luku kuvaa kyseisten toimenpiteiden vuotuisia talousarviokustannuksia, tulot ja menot mukaan lukien, mutta ilman mahdollisia energiantoimittajien windfall-voitoista kannettavia verotuloja.

voimassa vuonna 2024, vaikkakin niiden vaikutukset ovat vähäisiä.[19] Jos saatavat säästöt käytettäisiin julkisen talouden alijäämän supistamiseen, kuten neuvosto on suosittanut, julkisen talouden sopeutus olisi vuonna 2024 näiden kehitysarvioiden perusteella 1,0 prosenttia suhteessa BKT:hen, kun taas kansallisesti rahoitettujen nettomääräisten perusmenojen[20] elvyttävä vaikutus finanssipolitiikan viritykseen olisi samana vuonna 0,4 prosenttia suhteessa BKT:hen. Hätätilanteen energiatukitoimenpiteitä ei ennakoida purettavan mahdollisimman pian vuosina 2023 ja 2024. Vaarana on, että tämä ei vastaa neuvoston suositusta. Saatavia säästöjä ei myöskään ennakoida käytettävän kokonaisuudessaan julkisen talouden alijäämän supistamiseen. Vaarana on, että tämä ei vastaa neuvoston suositusta. Haavoittuvassa asemassa olevien kotitalouksien ja yritysten suojelemiseen kohdennettujen hätätilanteen energiatukitoimenpiteiden talousarviokustannusten arvioidaan olevan alle 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2024 (0,4 % vuonna 2023), ja tästä alle 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen (0,4 % vuonna 2023) koskee toimenpiteitä, joilla säilytetään energian kysynnän vähentämiseen ja energiatehokkuuden lisäämiseen kannustava hintasignaali.

(15) Lisäksi neuvosto suositti, että Itävalta jatkaa kansallisesti rahoitettuja julkisia investointeja ja varmistaa elpymis- ja palautumistukivälineen avustusten ja muiden EU:n varojen tuloksellisen käytön erityisesti vihreän ja digitaalisen siirtymän edistämiseksi. Komission kevään 2024 talousennusteessa kansallisesti rahoitettujen julkisten investointien ennakoidaan vuonna 2024 kasvavan 3,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen (kun ne vuonna 2023 olivat 3,5 % suhteessa BKT:hen). Tämä johtuu siitä, että vuonna 2023 investoinnit olivat poikkeuksellisen suuria, mikä liittyi osittain kunnalliseen investointilakiin. Näiden lisätekijöiden perusteella arvioidaan, että julkiset investoinnit vuonna 2024 ovat neuvoston suosituksen mukaisia. EU:n varoilla rahoitettavien julkisten menojen, elpymis- ja palautumistukivälineen avustuksilla rahoitettavat menot mukaan lukien, odotetaan puolestaan pysyvän ennallaan 0,2 prosentissa suhteessa BKT:hen vuonna 2024.

(16) Vuonna 2025 julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen on komission kevään 2024 talousennusteen mukaan ennusteen koontipäivänä tiedossa olevien politiikkatoimien perusteella 2,9 prosenttia olettaen, että politiikka pysyy muuttumattomana. Alijäämän supistuminen vuonna 2025 johtuu pääasiassa siitä, että palkat, eläkkeet ja muut sosiaalietuudet nousevat maltillisemmin inflaation hidastumisesta johtuen, sekä siitä, että korkeiden energianhintojen vaikutuksia lieventävistä toimenpiteistä luovutaan asteittain. Julkisen talouden velan on määrä kasvaa suhteessa BKT:hen niin, että se on vuoden 2025 lopussa 77,8 prosenttia. Julkisen talouden velkasuhteen kasvu vuonna 2025 johtuu pääasiassa suuremmista korkomenoista vuonna 2024 ja nimellisen BKT alhaisemmasta kasvuvauhdista.

(17) Itävallan julkisen talouden kehys perustuu monimutkaiseen järjestelmään, jossa tehdään hallintotasojen välisiä tulonsiirtoja liittovaltion ja alueellisten viranomaisten

---

19 Toimenpiteillä, jotka Itävallan mukaan pysyvät voimassa vuoden 2024 loppuun asti, oletetaan komission kevään 2024 talousennusteessa olevan periaatteessa vaikutus talousarvioon myös vuonna 2025.

20 Tätä vaikutusta mitataan julkisen talouden perusmenojen muutoksena suhteessa BKT:n keskipitkän aikavälin (kymmenen vuoden) keskimääräiseen potentiaaliseen nimelliseen kasvuun. Perusmenoista on vähennetty i) harkinnanvaraisten tulopuolen toimenpiteiden lisävaikutus julkiseen talouteen, ii) kertaluontoiset toimenpiteet iii) suhdanteesta johtuvat työttömyysmenot ja iv) elpymis- ja palautumistukivälineen tuella, jota ei makseta takaisin (avustuksilla), ja muista EU:n rahastoista rahoitetut menot. Muutos ilmaistaan suhteessa nimelliseen BKT:hen.

välillä ja joka tarjoaa niukasti kannustimia julkisen varainkäytön tehostamiselle. Verotuksellisen autonomian puuttuminen tekee menojen rahoittamisesta liittovaltion eri tasoilla erittäin riippuvaisen tästä järjestelmästä. Vuonna 2023 vain pieni osuus julkisista tuloista oli osavaltioiden omia varoja. Samaan aikaan keskeisten palvelujen, kuten terveydenhuollon, lastenhoidon ja julkisen liikenteen, rahoittaminen on osittain riippuvaista osavaltioiden ja kuntien menoista. Väestörakenteen muutos ja vihreä siirtymä lisäävät entisestään osavaltioihin ja kuntiin kohdistuvaa kustannuspainetta, eivätkä tulot niiden omista lähteistä ole yhteydessä menojen kehitykseen. Nykyinen julkisen talouden kehys aiheuttaa tehottomuutta ja läpinäkyvyyden puutetta, koska siinä hämärtyy verotaakan ja julkisten menojen välinen yhteys. Omista lähteistä tulevien varojen mukauttaminen paremmin keskushallintoa alemman tason varainkäyttöön sekä läpinäkyvyyden ja koordinoinnin vahvistaminen ovat tärkeitä julkisen varainkäytön kokonaislaadun parantamiseksi. Kiinteistöverojärjestelmän uudistamista voitaisiin käyttää fiskaalisen federalismin ja koko verotusjärjestelmän parantamiseen.

(18) Veroyhdistelmä nojaa edelleen voimakkaasti työtuloihin (työnantajamaksut ja sosiaaliturvamaksut) sekä kulutukseen. Itävallalla oli vuonna 2022 EU:n kolmanneksi korkein veroaste, minkä lisäksi verokiila oli erittäin korkea. Henkilökohtaisten tuloverojen veroluokat on vuodesta 2023 lähtien indeksoitu inflaatioon, mikä on estänyt verokiilaa kasvamasta entisestään veroprogression kiristymisen vuoksi. Samaan aikaan vuoden 2022 ekososiaalinen verouudistus toi verojen ja sosiaaliturvan osa-alueisiin liittyviä helpotuksia, ja samalla siinä otettiin käyttöön hiilidioksidin hinnoittelu liikenteessä ja lämmityksessä, mikä paransi veroyhdistelmää. Useisiin veroyhdistelmässä oleviin pitkäaikaisiin rakenteellisiin haasteisiin ei kuitenkaan ole puututtu. Tarvittavan julkisen talouden liikkumavaran luomisessa ja verojärjestelmän oikeudenmukaisuuden parantamisessa voisi auttaa myös kasvuystävällisempien verojen parempi hyödyntäminen.

(19) Terveydenhuollon menot kuuluvat EU:n korkeimpiin, sillä monet terveydenhuoltopalvelut tarjotaan edelleen sairaaloissa, mikä on kallis ja tehottomampi tapa tarjota hoitoa. Julkisten terveydenhuoltomenojen ennustetaan kasvavan vuoden 2022 7,8 prosentista suhteessa BKT:hen 8,8 prosenttiin BKT:sta vuoteen 2050 mennessä. Lisäksi väestön kasvun ja ikääntymisen odotetaan lisäävän terveydenhuoltopalvelujen käyttöä, mikä pahentaa entisestään julkisen talouden kestävyyteen liittyviä huolia. Vuoden 2023 terveydenhuoltouudistukseen sisältyi merkittäviä investointeja perusterveydenhuoltoon, avohoitoon, digitalisaatioon ja ennaltaehkäisyyn. Ne voivat auttaa hillitsemään kustannuksia pitkällä aikavälillä, jos niihin liittyy rakenneuudistuksia. On ratkaisevan tärkeää varmistaa, että potilaat ohjautuvat terveydenhuoltojärjestelmässä johdonmukaisella tavalla, muun muassa varmistamalla, että perusterveydenhuollon palvelujen saatavuuden lisääntyminen vähentää olemassa olevien sairaalapalvelujen tai erikoistuneiden avohoitopalvelujen käyttöä. Itävallan elpymis- ja palautumissuunnitelma auttaa vahvistamaan perusterveydenhuollon avohoitopalveluja etenkin tukemalla paikallistasolla nykyisiä ja uusia perusterveydenhuollon terveysasemia. Vuoden 2023 uudistuspaketista puuttuivat kuitenkin rakenneuudistukset, joilla sovitettaisiin yhteen rahoitus- ja varainkäyttövastuut tehokkuuden lisäämiseksi.

(20) Pitkäaikaishoitoa koskeva vuoden 2023 uudistus paransi palvelujen tarjonnan riittävyyttä väestön ikääntyessä. Samalla naisten työmarkkinaosallistumisen kasvu ja perherakenteiden muuttuminen edellyttävät virallisten hoitorakenteiden vahvistamista. Vaikka pitkäaikaishoitoa koskeva uudistus on auttanut parantamaan

pitkäaikaishoitohenkilöstön koulutusmahdollisuuksia, työoloja ja palkkoja, lisätoimia on toteutettava myös itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien kotitaloudessa asuvien hoivatyöntekijöiden tilanteen parantamiseksi. Uudistuksella ei myöskään käsitelty julkisen talouden rakenteellista kestävyyttä. Pitkäaikaishoidon menojen ennustetaan lähes kaksinkertaistuvan 1,6 prosentista 3,1 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuosina 2022–2070. Pitkäaikaishoitojärjestelmää luonnehtii rahoitusta ja palvelujen tarjoamista koskevan toimivallan jakautuminen. Olisi toivottavaa lisätä rahoituksen ja palvelujen välistä yhdenmukaistamista ja eri alojen välistä koordinointia ja ottaa käyttöön yhteisiä tuloksellisuusstandardeja eri alueilla. Resurssien testausta sovelletaan kotihoitoon ja yhteisöperustaiseen hoitoon, mutta ei tuettuun asumiseen. Tämä luo taloudellisen kannustimen käyttää suhteellisesti kalliimpaa tuettua asumista.

(21) Itävallan elpymis- ja palautumissuunnitelma sisältää asetuksen (EU) 2021/241 19 artiklan 3 kohdan b alakohdan ja liitteessä V olevan kriteerin 2.2 mukaisesti laajan joukon toisiaan vahvistavia uudistuksia ja investointeja, jotka on määrä toteuttaa vuoteen 2026 mennessä. Niiden odotetaan auttavan vastaamaan tuloksellisesti kaikkiin asiaankuuluvissa maakohtaisissa suosituksissa määritettyihin haasteisiin tai merkittävään osaan niistä. Koska aikataulu on näin tiukka, nopea eteneminen suunnitelman ja siihen kuuluvan REPowerEU-luvun tuloksellisessa täytäntöönpanossa on olennaisen tärkeää, jotta Itävallan pitkän aikavälin kilpailukykyä voidaan parantaa vihreän ja digitaalisen siirtymän avulla niin, että samanaikaisesti varmistetaan myös sosiaalinen oikeudenmukaisuus. Jotta Itävalta voi täyttää suunnitelmaan sisältyvät sitoumukset elokuuhun 2026 mennessä, on olennaisen tärkeää, että se jatkaa uudistusten ja investointien toteuttamista puuttumalla ilmeneviin viivästyksiin. Erityisesti on tärkeää edetä toisen ja kolmannen maksupyynnön valmistelussa. Paikallis- ja alueviranomaisten, työmarkkinaosapuolten, kansalaisyhteiskunnan ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien järjestelmällinen osallistuminen on edelleen olennaisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa laaja sitoutuminen elpymis- ja palautumissuunnitelman onnistuneeseen täytäntöönpanoon.

(22) Itävallan edellytetään osana asetuksen (EU) 2021/1060 18 artiklassa tarkoitettua koheesiopolitiikan rahastojen väliarviointia tarkastelevan kutakin koheesiopolitiikan ohjelmaa viimeistään maaliskuussa 2025 ottaen huomioon muun muassa haasteet, jotka on määritetty vuoden 2024 maakohtaisissa suosituksissa, sekä kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelmansa. Väliarviointi muodostaa kussakin ohjelmassa perustan EU-rahoituksen lopulliselle jakamiselle. Itävalta on edistynyt koheesiopolitiikan ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanossa, mutta vielä on jäljellä haasteita. Alueelliset erot ovat Itävallassa EU:n pienimpiä, mutta olemassa olevat erot uhkaavat kasvaa tulevaisuudessa osittain väestökehityksen haasteiden ja tiettyjen syrjäisten maaseutualueiden väestökadon vuoksi. On tärkeää nopeuttaa koheesiopolitiikan täytäntöönpanoa, ja ohjelmissa sovitut toimintalinjat pätevät edelleen. Erityisen tärkeää on parantaa tutkimus- ja innovointijärjestelmän tehokkuutta kansallisten ja alueellisten älykkään erikoistumisen strategioiden mukaisesti ja hyödyntää tieteen ja liiketoiminnan välisiä yhteyksiä. Lisäksi on tarpeen jatkaa vihreitä investointeja erityisesti energiatehokkuuden parantamiseen ja hiilijalanjäljen pienentämiseen muun muassa kehittyvien vihreiden teknologioiden avulla. Avainasemassa ovat osallistavan ja kestävän paikallisen kehityksen tukemiseen tähtäävät yhdennetyn alueellisen kehityksen lähestymistavat. Koulutuksen ja elinikäisen oppimisen laadun ja osallisuuden edistäminen erityisesti heikommassa asemassa olevien ryhmien osalta on edelleen olennaista, ja myös aktiivista osallisuutta ja työllistettävyyttä tukevia investointeja olisi jatkettava. Itävalta voisi myös hyödyntää Euroopan strategisten teknologioiden kehysvälinettä koskevaa aloitetta

kriittisten teknologioiden, myös puhtaiden ja resurssitehokkaiden teknologioiden, kehittämisen tai valmistuksen tukemiseksi.

(23) Elpymis- ja palautumissuunnitelmalla ja muilla EU:n rahastoilla käsiteltyjen taloudellisten ja sosiaalisten haasteiden lisäksi Itävallalla on useita muita haasteita, jotka liittyvät työmarkkinoihin, liiketoiminnan dynamiikkaan ja riskipääoman saatavuuteen sekä jatkuvaan riippuvuuteen Venäjältä tuodusta kaasusta ja suhteellisen suuriin liikenteen päästöihin.

(24) Naisten työllisyysaste kokoaikavastaavina on alle EU:n keskiarvon, vaikka noususuuntausta onkin havaittavissa. Osa-aikatyössä olevien naisten osuus on Itävallassa EU:n toiseksi suurin. Laadukkaiden varhaiskasvatuspalvelujen riittämätön tarjonta sekä voimakkaat alueelliset erot ovat merkittävä syy naisten suureen osuuteen osa-aikatyössä. Vuonna 2023 vain 24,1 prosenttia alle 3-vuotiaista osallistui viralliseen lastenhoitoon, joten varhaiskasvatuksen osallistumisaste on kaiken kaikkiaan alle EU:n keskiarvon, joka on 34,9 prosenttia. Palkkatyön ja hoitovelvoitteiden kaksinkertainen rasite vaikuttaa naisiin huomattavasti enemmän kuin miehiin. Vaikka varhaiskasvatuksen saatavuuden ja laadun parantamiseksi on ryhdytty toimiin, lastenhoitopalvelujen aukioloajat eivät merkittävästi lisää hoitovelvollisuuksia omaavien vanhempien, pääasiassa naisten, mahdollisuuksia tehdä pidempiä työpäiviä. Pakollisten laatustandardien käyttöönotto varhaiskasvatuksessa voisi paremmin varmistaa laadukkaan hoidon tarjoamisen koko maassa.

(25) Liiketoiminnan dynamiikka on vähentynyt Itävallassa, ja yritysten perustamis- ja lopettamisasteet ovat EU:n alhaisimpia. Startup-yritysten ja nuorten yritysten osuus pienenee, mikä vaikuttaa kielteisesti tuottavuuteen (nuorten yritysten osuus oli 5,4 prosenttia vuonna 2013, mutta vuonna 2020 se oli laskenut 3,8 prosenttiin eli alle EU:n keskiarvon). Myös kasvuyritysten osuus on huomattavasti alle EU:n keskiarvon (vuonna 2021 8,21 % yritysten määrällä mitattuna ja 7,29 %työntekijöiden määrällä mitattuna, kun vastaavat osuudet olivat EU:ssa keskimäärin 9,18 % ja 12,40 %). Oman pääoman ehtoinen rahoitus on kansainvälisesti katsottuna vähäistä. Yksityisen riskipääoman vähäinen tarjonta rajoittaa innovatiivisia yrityksiä ja teknologian levittämistä. Riskipääoman tarjonta ja kysyntä eivät ole erityisen suuria Itävallassa, mikä voi haitata uusien teknologiaintensiivisten ja innovatiivisten yritysten perustamista ja kasvua. Riskipääomarahoituksen rajallinen saatavuus vaikuttaa erityisesti innovatiivisiin pk-yrityksiin ja startup-yrityksiin. Riskipääomarahoitus on alikehittynyttä – yksityinen oman pääoman ehtoinen rahoitus oli vain 0,14 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2022, mikä on huomattavasti alle EU:n keskiarvon (0,64 %), ja riskipääoma oli 0,041 prosenttia suhteessa BKT:hen (EU:n keskiarvo: 0,09 %).

(26) Osaamisvaje ja kohtaanto-ongelmat ovat Itävallan kiireellisimpiä haasteita, ja väestön ikääntyminen pahentaa tilannetta entisestään. Avoimien työpaikkojen aste on Itävallassa edelleen yksi EU:n korkeimmista ja on pysynyt yli 4 prosentissa vuoden 2021 lopusta lähtien. Vaikka ikääntyneiden työntekijöiden työllisyysaste on noussut jatkuvasti viimeisen vuosikymmenen aikana ja nousi 57,7 prosenttiin vuonna 2023, se on edelleen selvästi alle EU:n keskiarvon, joka on 63,8 prosenttia. Koska ikääntyneillä työntekijöillä on rajallisemmat digitaaliset taidot ja he kohtaavat usein syrjiviä käytäntöjä ikänsä vuoksi, heillä on vaikeuksia palata työmarkkinoille. Erityisen haavoittuvassa asemassa ovat matalasti koulutetut henkilöt, jotka ovat suorittaneet vain pakollisen kouluopetuksen, ja heidän osuutensa työttömistä on Itävallassa suurin. Vastaavasti maahanmuuttajataustaisilla henkilöillä ja henkilöillä, joiden sosioekonomiset lähtökohdat ovat heikommat, on heikommat

työmarkkinatulokset, ja he kohtaavat erityisiä työmarkkinoiden esteitä myös koulusta työelämään siirtymiseen liittyvien haasteiden vuoksi. Kansainvälisen oppimistulosten arviointiohjelman (PISA) vuoden 2022 tutkimuksen mukaan noin joka neljänneltä 15-vuotiaalta itävaltalaiselta oppilaalta puuttui vähimmäistason osaaminen matematiikassa, lukemisessa ja luonnontieteissä. Heikommassa asemassa olevien tai maahanmuuttajataustaisten kohdalla tämä osuus oli 45 prosenttia matematiikassa. Lisäksi EU:n ulkopuolella syntyneet nuoret keskeyttävät koulunkäynnin varhain lähes kaksi kertaa muita todennäköisemmin, mikä vaikuttaa kielteisesti heidän työmarkkinoille integroitumiseensa. Itävallan elpymis- ja palautumissuunnitelmaan sisältyviä toimenpiteitä osaamistarjonnan sekä heikommassa asemassa olevien oppilaiden koulutustulosten parantamiseksi toteutetaan parhaillaan, mutta lisätoimenpiteitä tarvitaan nykyisen työvoima- ja osaamispulan vähentämiseksi. Näitä voisivat olla ikääntyneiden työntekijöiden ja alhaisen osaamistason työntekijöiden sekä maahanmuuttajataustaisten henkilöiden työmarkkinoille pääsyn edistäminen, maahanmuuttajataustaisten nuorten koulunkäynnin varhaisen keskeyttämisen ehkäiseminen sekä heikommassa asemassa olevien ja maahanmuuttajataustaisten oppilaiden perustaitojen parantaminen.

(27) Vaikka Itävalta on pyrkinyt monipuolistamaan kaasutoimituksiaan, se on edelleen erittäin riippuvainen Venäjän kaasusta. Vaikka kaasutoimitukset Norjasta, ja vähemmässä määrin Pohjois-Afrikasta ja Keski-Aasiasta, lisääntyivät vuonna 2023, selvästi suurin osa kaasusta tuotiin Venäjältä, erityisesti talvella (98 % kokonaistuonnista joulukuussa 2023). Naapurimaista, kuten Saksasta ja Italiasta, tulevan siirtokapasiteetin laajentamiseksi Itävalta tuki kohdennettuja investointeja kaasuputki-infrastruktuurinsa parantamiseen. Samalla Itävallan elpymis- ja palautumissuunnitelman mukaiset toimenpiteet, kuten investoinnit energiatehokkuuteen ja fossiilisia polttoaineita käyttävien lämmittimien korvaamiseen, auttavat vähentämään kaasun kysyntää ja nopeuttamaan vihreää siirtymää. Hallitus ilmoitti uudesta suunnitelmasta irtisanoa venäläisen Gazprom-yhtiön kanssa tehty pitkän aikavälin toimitussopimus ja velvoittaa kotimaiset kaasuntoimittajat monipuolistamaan hankintojaan pois Venäjältä, mutta suunnitelmalta puuttuu selkeä täytäntöönpanoaikataulu. Koska Itävallalta puuttuu selkeä strategia venäläisestä kaasusta irtautumiseksi, maan energiahuolto on haavoittuva.

(28) Itävallan asennettu uusiutuvan energian kapasiteetti kasvoi 6 prosenttia vuonna 2022. Aurinkoenergian, erityisesti aurinkosähkön, käyttö lisääntyi edelleen voimakkaasti, mutta tuulienergian käyttö ei lisääntynyt yhtä nopeasti. Sähkön varastoinnin sekä siirto- ja jakeluverkkojen parantamisesta ja laajentamisesta erityisesti Itävallan itä- ja länsiosien välillä on tullut kiireellistä, kun otetaan huomioon, että Itävallan tavoitteena on nostaa uusiutuvan sähkön osuus 100 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä. Tämä edellyttää lisää investointeja sekä sitä, että uusiutuvaan energiaan perustuvan sähköntuotannon integrointia järjestelmään nopeutetaan huhtikuussa 2024 julkaistun ensimmäisen integroidun verkkoinfrastruktuurisuunnitelman mukaisesti. Itävalta on esitellyt lisää toimenpiteitä energiasiirtymän nopeuttamiseksi, mutta tarkistettu sähkömarkkinasäädös ja uusiutuvia kaasuja koskeva säädös odottavat edelleen parlamentin hyväksyntää.

(29) Toimet, joita Itävalta on toteuttanut kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi viime vuosina, alkavat tuottaa tulosta. EU:n päästökauppajärjestelmään kuulumattomat kasvihuonekaasupäästöt vähenivät 5 prosenttia vuonna 2022. Nykyisellä politiikalla Itävalta kuitenkin jää 21 prosenttiyksikköä taakanjakoasetuksessa sovitusta taakanjakotavoitteestaan – 48 prosentin vähennys vuoden 2005 tasosta vuoteen 2030

mennessä. Itävallan on vielä toimitettava komissiolle kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelmansa päivitysluonnos, joka oli määrä toimittaa kesäkuussa 2023 ja jossa esitetään, miten se aikoo kuroa tämän eron umpeen. Itävalta otti käyttöön hiilidioksidin hinnoittelun päästökauppajärjestelmään kuulumattomilla aloilla, mikä on askel oikeaan suuntaan, mutta liikenteen päästöt henkeä kohti ovat edelleen EU:n keskiarvon yläpuolella, Tämä johtuu muun muassa dieselin suhteellisen alhaisesta verokannasta, mikä aiheuttaa niin sanottua ”tankkausturismia”. Itävallan elpymis- ja palautumissuunnitelma sisältää useita kestävään liikenteeseen liittyviä uudistuksia ja investointeja, mutta päästöjen vähentämiseksi on mahdollista toteuttaa vielä lisää toimenpiteitä, kuten julkisen liikenteen vahvistaminen maaseutualueilla.

(30) Koska euroalueen jäsenvaltioiden taloudet ovat tiiviisti yhteydessä toisiinsa ja koska ne myötävaikuttavat yhdessä talous- ja rahaliiton toimintaan, neuvosto suositti vuonna 2024, että euroalueen jäsenvaltiot toteuttavat – myös elpymis- ja palautumissuunnitelmiensa kautta – toimia euroalueen talouspolitiikkaa koskevan suosituksen noudattamiseksi. Suositukset 1, 2, 3 ja 4 auttavat Itävaltaa noudattamaan ensimmäistä, toista, kolmatta ja neljättä euroalueelle annettua suositusta,

SUOSITTAA, että Itävalta toteuttaa vuosina 2024 ja 2025 toimia, joilla se

1. toimittaa keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman oikeaan aikaan; uudistetun vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksia noudattaen rajoittaa nettomenojen[21] kasvun vuonna 2025 tasolle, jolla julkinen velka saadaan uskottavasti lasku-uralle keskipitkällä aikavälillä ja noudatetaan perussopimuksessa alijäämälle asetettua 3 prosentin viitearvoa suhteessa BKT:hen; parantaa terveydenhuoltojärjestelmän ja pitkäaikaishoitojärjestelmän julkistaloudellista kestävyyttä; yksinkertaistaa ja järkeistää eri hallintotasojen välisiä rahoitussuhteita ja -vastuita ja sovittaa yhteen rahoitus- ja varainkäyttövastuut; parantaa edelleen veroyhdistelmää verokiilan kaventamiseksi ja osallistavan ja kestävän kasvun tukemiseksi;

2. puuttuu ilmeneviin viivästyksiin, jotta se voi jatkaa elpymis- ja palautumissuunnitelman ja siihen kuuluvan REPowerEU-luvun nopeaa ja tuloksellista täytäntöönpanoa varmistaen näin, että uudistukset ja investoinnit saadaan päätökseen viimeistään elokuussa 2026; nopeuttaa koheesiopolitiikan ohjelmien täytäntöönpanoa; väliarvioinnin yhteydessä keskittyy edelleen sovittuihin toimintalinjoihin ottaen samalla huomioon Euroopan strategisten teknologioiden kehysvälinettä koskevan aloitteen tarjoamat mahdollisuudet kilpailukyvyn parantamiseen;

3. edistää työmarkkinaosallistumista naisten osalta, muun muassa lisäämällä laadukkaita lastenhoitopalveluja, ja iäkkäämpien työntekijöiden osalta; parantaa muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, kuten matalan osaamistason työnhakijoiden ja maahanmuuttajataustaisten henkilöiden, työmarkkinatuloksia ja parantaa perustaitojen tasoa koulutasolta alkaen; edistää liiketoiminnan dynamiikkaa sekä nuorten yritysten perustamista ja kasvua muun muassa parantamalla riskipääoman saatavuutta;

[21] Asetuksen (EU) 2024/1263 2 artiklan 2 kohdan mukaan ’nettomenoilla’ tarkoitetaan julkisia menoja ilman korkomenoja, harkinnanvaraisia tulopuolen toimenpiteitä, unionin ohjelmista aiheutuvia menoja, jotka katetaan täysin unionin rahastoista saatavilla tuloilla, unionin rahoituksen piiriin kuuluvien ohjelmien yhteisrahoituksesta johtuvia kansallisia menoja sekä työttömyysetuusmenojen suhdanteesta johtuvia osatekijöitä sekä kertaluontoisia ja muita väliaikaisia toimenpiteitä.

4. parantaa energiaturvallisuutta nopeuttamalla kaasutoimitusten monipuolistamista käyttämään muita kuin venäläisiä lähteitä; vähentää edelleen päästöjä, etenkin liikennesektorilla.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja